

S
I
10

Lodoicus Thonnonius Aeriuis

etsi res perardua sit

... ruisq; nouitate dare: nouis auctoritatem: abolitis inuicem: obscuris gratia: dubijs fidem: omnibus se natura et nature sue omnia. de Orbellis vir et varia reze eruditione et mox grauitate spectatis candida subtilis doctozis mox pcepta (quos sententiaz libros appellat) pstatu est vt optimo iure no tam ab vnoquoq; laudari qm admirari debeat. Quantu se bonaz litteraz studiosis cosuluerit: vel ipsi iudicabunt qmque oreue hoc compendiu vel vt ita dicam epitoma accurata diligentiq; opera plegentis. Que em a Scoto (qui acumine ingenij ceteris prestat) cofuso qdam digesta sunt ordine: hic adeo succinere: ornare et lepidè redegit: vt singula verba singulis fere quadrare videantur sententis. Quondam itaq; Iohanes Alexander fratrum quos de obseruantia vocant victus pccibus: hoc tam utile opusculu suis curauit impendū impensis. vt beneficioru litis memores (nullu em officiu referendi gratia magis necessarium) de obseruantia fratres candidissimi nedu Alexander ipse vobis obnixè supplicat: Sed ia ipse Nicolaus in theologia doctoz peritissimus loquatur.

Eiusdem Lodoici Thonnonij Epigramma

Luncta licet nostre sint consona scripta saluti
 Hancq; aliud vere religionis habent:
 Te tamen e multis diuine dogmata legis
 Sollicitent: recta si cupis ire via.
 Anseris cetera videns siliquas qui deuorat attraxit
 Desipit: archadico stulno: ille viro
 Ingenuosa petas subtilis dogmata scotti
 Si vis etheree noscere regna domus.
 Nemo quidem tetigit propiorie indagine celum
 Credo q; humanum vicerit ingenium.
 Nullus honori dubiosa enigmata patris
 Audaci valuit concelebrare sono
 Consuluit tandem nostris orbellus annis
 Quedipò melius singula verba notans
 Dignus scote tui cui tantum luminis esset.
 Cui par ingenium religioq; fuit
 Inuita que fuerant multisq; incognita lustris
 Estiuo fiunt candidiora die.
 Hoc duce carpat iter quisquis sitientia morum
 E medijs cupiat labra rigare vadis.